

ข้อมูลพื้นฐานโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงดอยปุย ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ประวัติการตั้งถิ่นฐานของหมู่บ้านดอยปุย

หมู่บ้านดอยปุยมีการตั้งถิ่นฐานมากกว่า ๕๐ ปี จากคำบอกเล่าสรุปได้ว่าบ้านดอยปุยก่อตั้งครั้งแรกเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๙ หลังสงครามโลกครั้งที่สองผ่านไปหนึ่งปี มีชาวม้งอพยพเข้ามาอยู่ก่อน เรียกชื่อหมู่บ้านว่า “หมู่บ้านป่านมุก” ต่อมา มีชาวม้งจำนวน ๓ ครอบครัว คือ นายขงหล่อ แซ่หว่าง นายไซหล่อ แซ่ลี และนายจู้สับ แซ่หว่าง เข้ามาทำไร่และตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านดอยปุยในปี พ.ศ. ๒๔๙๔ และมีชาวม้งและชาวจีนฮ่อ นำโดยนายเลาปีะ แซ่ย่าง อพยพหนีการปราบปรามยาเสพติดที่บ้านป่าคา ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เข้ามาตั้งถิ่นฐานเพิ่มอีก ๓๐ ครอบครัว จากการที่บ้านดอยปุยอยู่ใกล้พื้นที่เมือง ใกล้ตลาดและเป็นหมู่บ้านที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ ทำให้มีการเคลื่อนย้ายของประชากรกลุ่มต่าง ๆ การตั้งถิ่นฐานอย่างถาวรเริ่มขึ้นในช่วงปี พ.ศ. ๒๔๙๖ โดยเริ่มจากชาวจีนฮ่ออพยพมาจากบ้านแม่สาใหม่เข้ามาอยู่อาศัยกับชาวม้ง และเป็นกลุ่มที่ทำการค้าขายกับชาวม้งมาตั้งแต่อดีตทำให้ชาวจีนฮ่อเรียนรู้วิธีการเพาะปลูกบนพื้นที่สูงจากชาวม้ง นอกจากนี้ยังมีการอพยพของกลุ่มคนเมืองพื้นราบและกะเหรี่ยงเข้ามาอยู่อาศัยในหมู่บ้านในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยกลุ่มคนเมืองพื้นราบเข้ามาทำการค้าขายเพียงอย่างเดียว เพราะไม่มีความสามารถและความชำนาญทางด้านการเพาะปลูกพืชบนพื้นที่สูง ส่วนชาวกะเหรี่ยงอพยพเข้ามาเพื่อเป็นแรงงานรับจ้างในสวนให้กับกลุ่มชาวม้งที่มีฐานะดี

ความเป็นมาของโครงการ

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ประธานประชาคมบ้านดอยปุย ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์สนับสนุนโครงการพัฒนาหมู่บ้านดอยปุยมายังประธานมูลนิธิโครงการหลวง เพื่อขอให้จัดตั้งศูนย์สาธิต

และพัฒนาส่งเสริมการเกษตรของโครงการหลวงขึ้นที่บ้านดอยปุย เนื่องจากผลผลิตทางการเกษตรโดยเฉพาะลิ้นจี่มีราคาตกต่ำ ไม่คุ้มค่ากับการลงทุน ทำให้เกษตรกรขาดรายได้ ประธานมูลนิธิโครงการหลวงจึงได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยพัฒนาพื้นที่สูงร่วมกับสถานีวิจัยดอยปุยไปศึกษาสภาพพื้นที่และวางแผนพัฒนาหมู่บ้านดอยปุยภายใต้ชื่อ “โครงการขยายผลโครงการหลวงดอยปุย” โดยการนำองค์ความรู้จากโครงการหลวงไปถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพภูมิสังคมในพื้นที่ดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้มีการเปลี่ยนชื่อโครงการขยายผลโครงการ

หลวงเป็น โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงดอยปุย

พื้นที่ดำเนินงาน สถานที่ตั้งสภาพพื้นที่ ขนาดที่ตั้ง

โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงดอยปุย รับผิดชอบ ๑ หมู่บ้าน อยู่ในเขตบ้านดอยปุย หมู่ที่ ๑๑ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลสุเทพ หมู่บ้านดอยปุยมีพื้นที่ทั้งสิ้น ๑๐.๘๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖,๖๙๑ ไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ ๕,๕๗๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๓ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ๑,๐๐๒ ไร่คิดเป็นร้อยละ ๑๕ เป็นพื้นที่ชุมชนหรือหมู่บ้านดอยปุย ๕๘ คิดเป็นร้อยละ ๑ และเป็นพื้นที่สวนสองแสน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสถานีวิจัยดอยปุย ๕๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑ ของพื้นที่ทั้งหมด ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของตัวเมืองเชียงใหม่ บริเวณที่ตั้งหมู่บ้านอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ที่พิกัด X ๔๘๗๓๕๔.๐๐ Y ๒๐๘๐๓๑๖.๐๐ มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับดอยผาหลวง และบ้านแม่สาใหม่ อำเภอแมริม
ทิศใต้	ติดต่อกับพระตำหนักภูพิงศ์ราชนิเวศน์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับยอดดอยปุย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับน้ำตกศรีส้างวาลย์ และบ้านทุ่งโป่ง อำเภอหางดง

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่หมู่บ้านดอยปุย พื้นที่หมู่บ้านดอยปุยมีสภาพพื้นที่เป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อนของเทือกเขาที่โอบล้อมด้วยผืนป่าธรรมชาติและประชาชนตั้งบ้านเรือนอยู่ในบริเวณหุบเขาบ้านดอยปุย

ความสูงของพื้นที่อยู่ระหว่าง ๑๒๗๒ เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ยอดเขาที่สำคัญ คือ ดอยสุเทพ ดอยปุย และดอยบวกห้า โดยมีดอยปุยเป็นยอดเขาที่สูงที่สุดคือ ๑,๖๘๕ เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ยอดเขาเหล่านี้จึงเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญของแม่น้ำปิง ได้แก่ ห้วยแก้ว ห้วยช่างเคียน และห้วยแม่เหียะ เป็นต้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแหล่งต้นน้ำลำธารที่ไหลลงสู่แม่น้ำปิง ประชากรในหมู่บ้านดอยปุยโดยทั่วไปจะเป็นชนเผ่า ม้ง, กะเหรี่ยง, คนพื้นเมือง

ข้อมูลระดับการพัฒนา ABCD ของหมู่บ้าน กลุ่มบ้าน
ในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงดอยปุย

พื้นที่โครงการฯ	พื้นที่รับผิดชอบกลุ่มบ้าน	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ระดับพัฒนา
ดอยปุย	๑. ดอยปุย	๑๑	สุเทพ	เมือง	เชียงใหม่	A
	พื้นที่ t&v					
ดอยปุย	๑ ห้วยฮ่อมใน	๕				C
ดอยปุย	๒ ขุนก้อง	๖				C
ดอยปุย	๓ หลวงใหม่	๖				C
ดอยปุย	๔. ม่อนหินขาว	๕				C
	พื้นที่ t&v					
	ไม่มี					

สภาพพื้นที่ ภูมิอากาศ และแหล่งน้ำ

ลักษณะสภาพพื้นที่ของโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงบ้านดอยปุยมีลักษณะทางธรณีวิทยาแบบพื้นที่สูงตอนในทวีปด้านตะวันตกเฉียงเหนือ(North West Continental Hight Land) ประกอบด้วยหินหลายชนิด ส่วนใหญ่เป็นหินแกรนิตในยุคคาร์บอนิเฟอรัสตอนปลาย(Lower Carboniferous) ยุคไทรแอสสิก (Triassic) และยุคครีเตเชียสตอนปลาย (late Cretaceous) ภายในหินแกรนิตพบแร่ธาตุหลายชนิด เช่น มัสโคไวท์ (Muscovite) ไบโอไทท์ (Biotite) และเฟลด์สปาร์ (Feldspar) โดยแร่ธาตุเหล่านี้เริ่มสะสมตัวในยุคก่อนเพอร์เมียน (Pre-Permian) หินควอทไซต์ในยุคเทอเชียรี (Terriary) โดยมักมีสีขาและเนื้อละเอียด หินไนส์ (Gneiss) และหินไมกา-ชีสท์ (Mica-Schist) ส่วนบริเวณสันเขามักพบหินทราย

การสลายตัวของหินและแร่ธาตุต่างๆ ทำให้เกิดเป็นดินในชุดดอยปุย (Doi Pui series) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มดินหลัก(great soil group) Reddish Brown Lateritic หรืออยู่ในอนุกรมวิธาน (soil taxonomy) Orthoxic Palehumults มีต้นกำเนิดดินมาจากหินประเภทหินแกรนิต (Granite) หินไนส์ (Gneiss) และหินควอทไซต์ (Quartzite) ดินในพื้นที่นี้มีสีแดงชั้นดินค่อนข้างลึก เนื้อดินร่วนซุย มีความอุดมสมบูรณ์สูง เนื่องจากมีปริมาณอินทรีย์วัตถุมาก การอุ้มน้ำและระบายน้ำดีและถูกชะล้างพังทลายได้ง่าย โดยเฉพาะถ้าขาดพืชปกคลุมดิน

ลักษณะภูมิอากาศในพื้นที่ดอยปุยป่าและยอดเขาสูงอากาศจึงเย็นตลอดปี อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๑๖ องศาเซลเซียสอุณหภูมิต่ำสุด ๗ องศาเซลเซียส สูงสุด ๒๙ องศาเซลเซียส ฤดูหนาวอากาศหนาวจัด ส่วนในฤดูฝนอากาศเย็นและชื้น ส่วนในฤดูฝนอากาศเย็นและชื้น มีปริมาณน้ำฝนค่อนข้างมากประมาณ ๑,๖๐๐ มิลลิเมตร ฝนตกตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายนโดยตกมากที่สุดในเดือนสิงหาคมและกันยายน

แหล่งน้ำหลักที่ใช้สำหรับการอุปโภคบริโภค คือ ลำห้วยสาขาของห้วยแม่ปาน ซึ่งมีต้นน้ำอยู่ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของพื้นที่ มีการต่อท่อพีวีซีเพื่อนำน้ำเข้ามาใช้ในหมู่บ้านเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๐ ห้วยแม่ปานและลำห้วยสาขา ยังเป็นแหล่งน้ำสำคัญที่ใช้ในการเกษตร ซึ่งเป็นสวนล้นจีของชาวบ้าน มีการใช้น้ำมากในช่วงที่ต้นล้นจีเริ่มออกดอกและติดผลในเดือนธันวาคมถึงเดือนพฤษภาคม ชาวบ้านส่วนใหญ่มีการใช้สปริงเกอร์ในการให้น้ำกับต้นล้นจี กระจายอยู่ตามลำห้วยแม่ปาน

พื้นที่ลุ่มน้ำในบริเวณหมู่บ้านดอยปุยส่วนใหญ่เป็นชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น ๑A ถึงร้อยละ ๔๓.๘๘ ของพื้นที่ พบในบริเวณที่มีระดับความสูงประมาณ ๙๐๐ เมตรขึ้นไป ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น ๑B คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๑๘ ของพื้นที่ พบในบริเวณตอนเหนือของพื้นที่ ในระดับความสูงประมาณ ๑,๒๐๐ เมตรขึ้นไป ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ๒ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๘๕ ของพื้นที่

สภาพเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และโครงสร้างพื้นฐาน

สภาพเศรษฐกิจ

เกษตรกรในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายและทำการเกษตรกรรมประมาณร้อยละ ๖๐ ค้าขายอย่างเดียวประมาณร้อยละ ๑๐ เป็นการค้าขายให้กับนักท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ โดยเปิดร้านจำหน่ายสินค้าประเภทหัตถกรรม เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผ้าทอโยกยง ผ้าปักลาย ผ้าเขียนลายเทียน เครื่องประดับทำด้วยเงิน อัญมณี ร้านอาหาร-เครื่องดื่มและบริการถ่ายภาพ ทำการเกษตรกรรมอย่างเดียวประมาณร้อยละ ๒๕ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสวนล้นจีมีพื้นที่เพาะปลูกประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ มีปริมาณผลผลิตล้นจี ปีละประมาณ ๘๐๐-๑,๐๐๐ ตัน ผลผลิตโดยเฉลี่ยไร่ละ

๑๐๐ กิโลกรัม และปลูกพืชชนิดอื่นๆ ได้แก่ กาแฟอาราบิก้า ข้าวโพด พลับ ไม้ดอกไม้ประดับ และพืชผักต่างๆ ซึ่งสามารถปลูกได้ตลอดทั้งปี และประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปประมาณร้อยละ ๕

การดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงดอยปุยที่ผ่านมากได้พัฒนาและส่งเสริมอาชีพแก่เกษตรกร เพื่อให้มีทางเลือกในการประกอบอาชีพและรายได้มากยิ่งขึ้น โดยพัฒนาการปลูกพืชเดิม คือ ล้นจี และส่งเสริมการปลูกใหม่ๆ เช่น พืชผักในโรงเรือน ไม้ผลเมืองหนาว ได้แก่ องุ่น อาโวคาโด กาแฟ ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์เพื่อสร้างรายได้เสริม และบริโภคในครัวเรือน ส่งเสริมงาน

หัตถกรรมท้องถิ่น ประชาชนมีรายได้เฉลี่ย ๑๖๗,๕๓.๐๙ บาท ต่อครัวเรือนต่อปี

ปฏิทินปลูกพืชของเกษตรกร

การปลูกพืช	ระยะเวลา											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ลิ้นจี่					←→						←→	
พืชผักปลอดภัย	←											→
ข้าวโพด(เทียน)	←											→
กาแฟอราบิก้า	←→											←→
พลับ							←→					

สภาพสังคม และชุมชน

กลุ่มบ้านในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงดอยปุย มีประชากรจำนวน ๑,๔๐๘ คน จำนวน ๒๗๙ คน ครีวเรือน ประกอบด้วย ๓ เผ่า คือ ม้ง กะเหรี่ยง พื้นเมือง ร้อยละ ๘๐ เป็นเผ่าม้ง ด้านสาธารณสุขประชาชนใช้บริการจากสถานอนามัยบ้านโป่งน้อย และโรงพยาบาลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ และโรงพยาบาลนครพิงค์ และที่ผ่าน มาโครงการพัฒนาแบบพื้นที่สูงดอยปุยได้สนับสนุนการทำแผนชุมชนและการการนำไปใช้ประโยชน์ใน ส่งเสริมให้มีการ รวมกลุ่มอาชีพ ได้แก่ กลุ่มไม้ผล และกลุ่มปลูกผัก การจัดตั้งกลุ่มและกองทุนเพื่อให้เกษตรกรพึ่งตนเองได้ กลุ่มวิสาหกิจ ชุมชน การพัฒนาตลาดผลผลิตในชุมชน การพัฒนาหมู่บ้านสะอาดชุมชนเข้มแข็ง และสนับสนุนกิจกรรมเพื่อรักษาวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

สภาพสิ่งแวดล้อม

พื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงดอยปุยมีพื้นที่ประมาณ ๑๐.๘๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ ๖,๗๘๑ ไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ ๕,๖๖๕.๙๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๕๕ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ๑,๐๐๑.๘๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗๗ เป็นพื้นที่ชุมชนหรือหมู่บ้านดอยปุย ๕๗.๖๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๘ และเป็นพื้นที่สวนสองแสน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสถานีวิจัยดอยปุย ๕๖.๑๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๓ ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่หมู่บ้านดอยปุยมีสภาพ พื้นที่เป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อนของเทือกเขาที่โอบ ล้อมด้วยผืนป่าธรรมชาติและประชาชนตั้งบ้านเรือนอยู่ในบริเวณหุบเขา

ป่าไม้ พื้นที่ลุ่มน้ำย่อยแม่น้ำปาน ซึ่งมีชุมชนชาวเขาเผ่าม้งบ้านดอยปู่ยอาศัยอยู่ เป็นบริเวณป่าที่สามารถจำแนกได้ดังนี้

๑. ป่าเต็งรัง มีพื้นที่ทั้งหมด ๙๘๑ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๕ ของพื้นที่ พบอยู่ทางด้านตอนใต้ของพื้นที่ บริเวณน้ำตกศรีสังวาลย์ พบในบริเวณที่มีระดับความสูงตั้งแต่ ๖๐๐ – ๑,๐๐๐ เมตร พันธุ์ไม้ที่พบ เช่น ไม้เต็ง ไม้รัง เหียง พลวง บางบริเวณมีสนสองใบขึ้นปะปนอยู่

๒. ป่าเบญจพรรณ มีพื้นที่ทั้งหมด ๖๙๐ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่ พบอยู่ทางทิศตะวันตกของพื้นที่บริเวณดอยผาเจดีย์ พันธุ์ไม้ที่พบ เช่น แก่ชะ สารภีดอย มะเฒ่า เสี้ยวป่า และมีไผ่ชนิดต่างๆขึ้นปะปน

๓. ป่าดิบเขา มีพื้นที่ทั้งหมด ๓,๙๙๕ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๙ ของพื้นที่ทั้งหมด พบอยู่ในบริเวณที่มีระดับความสูงตั้งแต่ ๑,๐๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเลขึ้นไป หรือตั้งแต่ตอนกลางของพื้นที่ขึ้นไปทางทิศเหนือจนถึงยอดดอยปู่ยสภาพอากาศมีความหนาวเย็นเนื่องจากอยู่บนพื้นที่สูงและได้รับความชื้นจากเมฆและหมอกเกือบตลอดทั้งปี พันธุ์ไม้ที่พบได้แก่ ก่อแป้น ก่อเต็ย มณฑาหลวง จำปีป่า และยังมีสนสามใบขึ้นผสมอยู่บ้าง

โครงสร้างพื้นฐาน

เส้นทางคมนาคม โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงดอยปู่ยห่างจากสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ประมาณ ๒๖.๕ กิโลเมตร ใช้เส้นทางถนนห้วยแก้ว-มหาวิทยาลัยเชียงใหม่-สวนสัตว์เชียงใหม่ วัดพระธาตุดอยสุเทพ- พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศ-หมู่บ้านดอยปู่ย ใช้เวลาเดินทางจากสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ถึงโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงดอยปู่ย ประมาณ ๑ ชั่วโมง ๔๕ นาที (ระยะทาง ๒๖.๕ กิโลเมตร)

ถนน เป็นถนนลาดยางตลอดเส้นทางเข้าถึงหมู่บ้านส่วนถนนภายในหมู่บ้านเป็นถนนคอนกรีต ๑ สาย และมีถนนลาลองเข้าสู่สวนลื่นจีเป็นถนนแบบรางคูในการเดินทางค่อนข้างลำบากเนื่องจากถนนชำรุดเสียหายจากการลำเลียงผลผลิตทางการเกษตร

ไฟฟ้า มีไฟฟ้าครบทุกครัวเรือนแต่มีปัญหากระแสไฟฟ้าขัดข้องบ้างเมื่อเกิดฝนฟ้าคะนองกิ่งไม้และต้นไม้ล้มทับ

โทรศัพท์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ส่วนบุคคลแทบทุกครัวเรือน

ประชากร

กลุ่มบ้าน	บริบทของพื้นที่	ครัวเรือน	ประชากร (คน)	ชนเผ่า
บ้านดอยปู่ย	ลื่นจี	๒๗๙	๑,๔๐๘	ม้ง,กะเหรี่ยง,พื้นเมือง
รวม		๒๗๙	๑,๔๐๘	

การศึกษา

มีสถานศึกษา คือ โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ ๑ ที่มีศูนย์เด็กเล็กก่อนวัยเรียน สอนชั้นอนุบาล คือ ระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ มีจำนวนนักเรียน ๑๕๗ คน ประชากรบ้านดอยปูยส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ สูงสุดจบระดับปริญญาโท และต่ำสุดคือไม่ได้เรียนหนังสือ

การสาธารณสุข

ในหมู่บ้านมี อสม.ประจำหมู่บ้าน จำนวน ๑๐ คน ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านสาธารณสุขแก่ชุมชน โดยมีโรคที่พบ ได้แก่ โรคทางเดินอาหาร โรคทางเดินหายใจ นิว ไรต์ ไข้หวัด ภูมิคุ้มกันบกพร่อง และพิษสุราเรื้อรัง ประชากรมีอัตราการเกิด ร้อยละ ๑ และอัตราการตายร้อยละ ๐.๓

การใช้ประโยชน์ที่ดิน

พื้นที่หมู่บ้านดอยปูยมีทั้งสิ้น ๖,๗๘๑ ไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ ๕,๖๖๕.๙๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๕ เป็นพื้นที่เกษตร ๑,๐๐๑.๘๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗๗ ของพื้นที่ทั้งหมด กระจายตัวอยู่ตามหุบเขาตามลำห้วยแม่น้ำปาน และลำห้วยสาขา เป็นสวนล้นจี่ มีพื้นที่ชุมชนเมืองหรือหมู่บ้านดอยปูย ๕๗.๖๓ ไร่ คิดเป็น ร้อยละ ๐.๕๘ ของพื้นที่ และเป็นพื้นที่สวนสองแสนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสถานีวิจัยดอยปูย ๕๖.๑๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๓ ของพื้นที่

การใช้ประโยชน์ที่ดินของหมู่บ้านดอยปูย

ประเภท	พื้นที่		
	ไร่	ตารางกิโลเมตร	ร้อยละ
เกษตรกรรม	๑,๐๐๑.๘๕	๑.๖๐	๑๔.๗๗
ป่าดิบเขา	๓,๙๙๕.๒๖	๖.๓๙	๕๘.๙๑
ป่าเต็งรัง	๙๘๐.๙๗	๑.๕๗	๑๔.๔๗
ป่าเบญจพรรณ	๖๘๙.๗๔	๑.๑๐	๑๐.๓๑
ชุมชนเมือง	๕๗.๖๓	๐.๐๙	๐.๘๕
สวนสองแสน	๕๖.๑๓	๐.๐๙	๐.๘๓
รวม	๖,๗๘๑.๕๘	๑๐.๘๕	๑๐๐.๐

การถือครองที่ดิน

เกษตรกรหมู่บ้านดอยปูยไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยเนื่องจากเป็นพื้นที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

แหล่งเงินทุน

ประชากรหมู่บ้านดอยปุยอาศัยแหล่งเงินทุนจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กองทุนเงินล้าน และเงินทุนส่วนตัว

การรวมกลุ่มของเกษตรกร

ประชากรหมู่บ้านดอยปุยได้มีการจัดตั้งกลุ่มด้านอาชีพต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ กลุ่มผู้ปลูกกาแฟอาราบิก้า, กลุ่มผู้ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ, กลุ่มผู้ปลูกไม้ผล (ลิ้นจี่), กลุ่มผู้ปลูกผักปลอดภัย, กลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์ และกลุ่มหัตถกรรมผ้าเขียนเทียน

ผลผลิตทางการเกษตร

ข้าวโพด พืชผัก, กาแฟอาราบิก้า, ไม้ดอกไม้ประดับ, ไม้ผลเช่น พลับ, ลิ้นจี่การเลี้ยงสัตว์

แหล่งท่องเที่ยว

หมู่บ้านดอยปุยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมหมู่บ้านซึ่งมีอากาศหนาวเย็น มีธรรมชาติงดงาม มีวัฒนธรรมของชนเผ่าม้ง และมีสินค้าหัตถกรรมจำหน่าย โดยเป็นเส้นทางท่องเที่ยวสายวัดพระธาตุดอยสุเทพ-พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศ-หมู่บ้านดอยปุย

ผู้ปฏิบัติงาน

นายอดิเรก อินตะฟองคำ

นายอานนท์ ยอดญาติไทย

ผู้จัดการโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงกลุ่มลุ่มน้ำปิงตอนบน
และแม่กลอง

ผู้ช่วยผู้จัดการโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงกลุ่มลุ่มน้ำปิง
ตอนบนและแม่กลอง